

и не злонамѣрены, но не толкозъ и чисты отъ пристрастіе, и даже прѣкающы въ иѣкои обвиненія, (38) дадохъ първый-тѣ си-гналъ за охулваніе-то на Габровскѣ-тѣ община, и замѣтихъ разстройство-то на Габровско-то училище.

Честити бѣхъ първы-тѣ попечители че не доживѣхъ до тѣзи деніе да видятъ начало-то на тѣзи смутни и послѣдовавше-то отъ тѣхъ разстройство на община-тѣ Габровска и опадаше-то на училище-то, но злочесты бѣхъ Габровскы-тѣ младежи и само-то училище че тѣ заминажахъ по-рано отъ това врѣме когато съ опѣть-тѣ си, съ познаваніе-то на жители-тѣ и съ вліяніе-то си между тѣхъ можахъ негли да запрѣдварятъ тѣзи злочестини. Априловъ както рѣкохъмы прѣстави ся на 2 Октом. 1847. Слѣдъ Него прѣстави ся и Николай С. Палаузовъ на 1853 Іулія 1 и вмѣсто него остана душеприкащикъ на покойны-тѣ и Директоръ на Габровско-то училище синъ му Константинъ Н. Палаузовъ. Най-подирь на скоро слѣдъ него прѣстави ся и Матеей Миловановъ 1859 като по прѣдварително-то желаніе на Габровскѣ-тѣ община назначи на свое мѣсто Николая Х. Палаузова.

Млады-тѣ намѣстники на тѣзи заслужены мажіе, ако и да не устѣпвахъ изъ прѣдшественници-тѣ си въ ревностѣ-тѣ за успѣхъ-тѣ на училище-то въ Габрово, но като по-млады и начали още въ тѣзи службѣ, още и като не познавахъ толкозъ добрѣ мѣсто-то и жители-тѣ, при този новъ ходъ който зехъ работы-тѣ въ Габрово, заливавши отъ разны противоположни извѣстія, недоумѣвахъ ся кому да вѣруватъ и кого да слушатъ, и п.й.-послѣ, както всякой на тѣхно мѣсто бѣ сториъ дадохъ вѣра на оплакванія-та и доношенія-та на Г. Бурмова, който разумѣва ся и по-често и по-обстоятелственно имъ пишеше и отъ всяка странѣ заслужваще по-голѣмо довѣріе.

(38) Ако дойде до иѣкои врѣме да ся печата взаимописаніе-то между Габрово и Одесскѣ по училищны-тѣ дѣла, ще ся обяснятъ много работы прѣтълкувани днесъ и ще свидѣтельствува най добрѣ за духъ-тѣ и направленіе-то на тѣзи които сѫ ся мѣсили въ тѣзи работы, за сега ный оставямы затворенъ този листъ.